

مشکلات تربیتی و رفتاری □ حسن ملکی

از طرف دیگران مورد محبت و نوازن قرار گیرند. اگر در خانواده‌ای بچه‌ها مورد محبت والدین قرار گیرند ولی وقتی وارد مدرسه می‌شوند کثیر شاگردان کلاس و عدم توجه معلمان و اولیاء مدرسه به این نیاز پاسخ ندهد، وضع ناراحت کننده‌ای بوجود می‌آید. بر عکس این مورد نیز صحیح است، یعنی اگر کودکان در داخل منزل بیش از حد مورد محبت قرار گیرند وقتی وارد مدرسه می‌شوند، توقع دارند که در آنجا نیز با آنها مانند پدرها مادر رفتار شود چون نمی‌شود، به مشکلات روانی گرفتار می‌شوند.

بنابراین می‌توان گفت علت اصلی مشکل تربیتی انسان بر هم خوردن تعادل فرد با محیط و عوامل تربیتی است. از پدر و مادر که نخستین عامل تربیتی محیط بر کودک است تا معلم، کلاس، مدرسه و کل جامعه با همه ویژگیهایش، مجموعه محیطی فرد را تشکیل می‌دهند و هر کدام در جای خود و در حد خود می‌توانند زمینه رشد و سلامت روانی برای افراد ایجاد کنند. نکته بسیار قابل ملاحظه این است که در هندسه خلفت انسان و آنچه که بیرون از انسان است، هیچ چیزی را دیگر را نمی‌گیرد. یعنی اگر فرد در اثر محرومیت از یک عامل تربیتی دچار کمبودی شود نمی‌تواند جای آن را با مامل دیگری پر کند. به عنوان مثال اگر فرد در داخل خانواده از یک محیط امن و

در وجود انسان استعدادها و علاقه‌های فطری متعاددی نهفته است که هر کدام برای رشد پیدا کردن زمینه و شرایط مساعدی را می‌طلبد. انسان توانایی تعقل دارد که اگر به طور مناسب پرورش یابد، فرد اندیشه‌مند و متفکری تربیت می‌شود که در امور مختلف زندگی و در ارتباط با افراد دیگر با شاخص دلیل و منطق عمل می‌کند. او استعداد خداگرایی دارد که اگر در مدار صحیح خود رشد یابد انسان مؤمن والهی تربیت می‌گردد که با معیار حق رفاقتی کند و جز به رضای خدا راضی نمی‌شود. استعداد گرایش به زیبایی دارد که اورا به سوی زیبائیها می‌کشاند و اگر محیط مساعد باشد، این گرایش، پرورش درست می‌یابد و هر چیزی را تجلی و مظہر زیبایی مطلق خداآوند می‌داند و زیبائی‌های واقعی را در آرمانهای الهی جستجو می‌نماید. استعداد جامعه گرایی دارد که با تکیه بر آن به زندگی اجتماعی گرایش پیدا می‌کند و در تعامل با انسانهای دیگر رشد اجتماعی می‌یابد و نیازهای مادی و غیرمادی خود را تأمین می‌نماید. همین طور استعدادهای عمدۀ دیگری نیز می‌توان برای انسان برشمرد.

حال طبیعی این است که این استعدادهای فطری از همان دوران کودکی به طور هماهنگ رشد کنند و در نتیجه این رشد هماهنگ فرد بدون اضطراب، فشار روانی و احساس کمبود، زندگی سعادتمندی داشته باشد. اگر شرایط تربیتی سالم موجود نباشد این توانایها رشد نمی‌کنند و عقیم می‌مانند و اعتدال فوا در وجود فرد بهم می‌خورد. این بهم خوردن اعتدال در گرایش‌های فطری که در اثر نبودن تعامل صحیح بین انسان و محیط تربیتی او به وجود می‌آید، سرمنشأ هر نوع مشکل تربیتی است. جهت روشن شدن بحث مثالی ذکر می‌کنیم. یکی از نیازهای روانی انسان احتیاج به تعلق گروهی است. فرد می‌دارد شخص اجتماعی پیدا کند، موقعیت او از طرف گروه به رسمیت شناخته شود، مورد احترام گروه باشد و در عین حال عضو گروه قلمداد گردد. همان طور که عدم تأمین این احتیاج در افراد سالم‌مند و جوان موجب تزلزل شخصیت و اضطراب درونی است در میان بچه‌ها عدم تأمین این احتیاج ناراحتی‌های شدیدی بوجود می‌آورد.^۱ با فرض کنید که احتیاج به محبت در انسان یک احتیاج اساسی است، همه افراد نیاز به محبت دارند. علاقه‌مند هستند

سالم برخوردار نمی تواند خلاه روانی و عاطفی خود را در دوستی با همکلاسان و همسالان خود جبران کند یا اگر امکان مشارکت در کارهای گروهی و همینشینی با گروههای همسن برای فرد فراهم نباشد، دچار مشکل می شود عاقل ترین پدرو مهر با ترتیب مادرتا حدی می توانند این نیاز فرد را تأمین کنند لکن به توجه مطلوب نمی توانند خلاه موجود در روح و روان فرزند خود را بُر کنند بنابراین هر کدام از عوامل محبطی، می توانند بخشی از نسبازهای روانی و فطری فرد را تأمین کنند و رشد بدهد و نمی توانند نقش تربیتی عامل دیگری را ایفا کنند. پس از این مقدمه به چند عامل که می توانند در ایجاد و تقویت مشکلات تربیتی مؤثر باشند، اشاره می کنیم.

• عوامل مؤثر در ایجاد مشکلات تربیتی

۱- نداشتن صلاحیت اجتماعی

شناخت ارزشها، نگرشها و الگوهای رفتاری مطلوب در جامعه از لوازم ایجاد رفتارهای بهنجار است. گفتیم گاهی انسان در اثر نشناختن خود و نوانایهایش گرفتار مسائل و مشکلات رفتاری می شود، گاهی فکر خود را به کارنامی اندازد تا مسائل مختلف را از هم تشخیص دهد. زمانی هم منشأ مشکلات رفتاری در این است که فرد ارزشها آگاهی لازم را ندارد. لذا رفتارهای نامطلوبی از او سرمنی زند. نقش آموزشها رسمی و نهادهای تربیتی در این مورد اهمیت خود را نشان می دهد زیرا که در جوامع امروزی آموزشها غیر رسمی جوابگوی همه نیازها نیست.

جامعه پذیر کردن افراد یکی از هدفهای عمده تربیت است. اعضای جامعه را باید برای زندگی کردن در جامعه آماده ساخت. که آن هم نه جامعه ثابت بلکه جامعه ای که دائم در حال تغییر و تکامل است. پیجیدگی جوامع باعث شده است که آماده نمودن افراد برای زندگی اجتماعی نیز شکل پیجیده ای به خود بگیرد. مشکلات رفتاری گاهی ناشی از این است که فرد برای جامعه بزرگتر و پیچیده تر تربیت نیافرته است و نشانهای مورد انتظار را باد نگرفته است.

دانش آموز قبیل از اینکه وارد آموزشها رسمی شود در خانواده خود بسر می برد. قاعده تریت در خانواده باید فرد را برای ورود به جامعه بزرگتر یعنی مدرسه آماده کند ولی این ضرورت عمل کمتر به وقوع می بینند. خانواده ها نوعاً به علت عدم آگاهی از مسائل تربیتی، به این امر مهم توجه نمی کنند و

آموزشها قبیل از دبستان هم در شرایط فعلی به طور رسمی و جامع کودکان سنین قبل از دبستان را تعتیق پوشش فرار نمی دهد. لذا اغلب کودکان وقتی وارد مدرسه می شوند به علت عدم آمادگی با محیط تازه احساس بیگانگی می کنند. هم از نظر عاطفی به مشکل بر می خورند و هم در بعد اجتماعی طرز بسیار بدن با دیگران را نمی دانند. قابل ذکر است که مدرسه یک نهاد تربیتی است و باید دانش آموزان را تربیت اجتماعی کند، ولی نکته قابل توجه، آمادگیهای عاطفی، شناختی و اجتماعی قبلی است که اساس و مبنای رفتارهای بعدی را تشکیل می دهد.

اگر شرایط تعاملی در خانواده به گونه ای باشد که زمینه لازم را برای عدم تواناییهای اجتماعی فرزند بوجود آورد تبیحتاً فرزند خانواده توانایی لازم را به منظور قبول وظایف و همکاری با دیگران نیاموخته است. وی متوجه می شود که والدین الگوهای رفتاری متناسب با موقعیت را به اونیاموخته اند و رفتاری مناسب موقفیت نیست. احتمالاً نشانهای متقابل را فراغ نگرفته که بتواند در زندگی اجتماعی به عهده بگیرد. این عوامل باعث می شوند که فرزند خانواده در ملاقات و روابط اجتماعی سالم، تواند به طور صحیح از عهده تأمین نیازهای خود برآید. و احتمالاً وی کوشش می کند در گروههای دیگری و به وسیله ارتباط با افراد دیگری نیازهای خود را برآورده سازد و این خود می تواند یکی از مهمترین انگیزه های بیوستن به گروههای برهمکار در نوجوانی باشد!

۲- خانواده

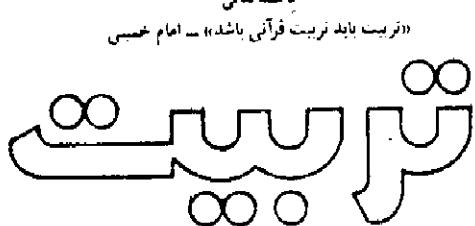
خانواده نخستین گروهی است که فرد در آن پرورش پیدا می کند و زیربنای شخصیت خود را از فرهنگ و ارزشها خانواده اخذ می نماید. در تفکر اسلامی این نهاد از قدادست و اعتبار فوق العاده ای برخوردار است و نام «آیه» به خود گرفته است.

«وَمِنْ إِيمَانِهِ أَنَّ خَلْقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ أَرْوَاحًا لَتَكُنُوا إِلَيْهَا وَجْهُكُمْ مُوْدَةً وَرَحْمَةً».

نکته مهم این است که شرایط «آیه» شدن خانواده با همت اعضای خانواده مخصوصاً مرد و زن که با هم عقد زندگی مشترک بسته اند، فراهم می گردد. اگر هر یک به نفس و وظیفه خود آگاهی داشته باشد و به آن عمل کنند، عدل و انصاف تربیتی بر آن خانه حاکم می شود و هر فرزندی که در آن رشد می کند شخصیت الهی و انسانی می باید. ولی اگر اعضای خانواده آگاهی و وظایف خود نباشند و خارج از مدار حلق عمل نمایند، محیط خانه از عدل و اعتماد خارج می شود و نمی توانند گلهای با طراوتی را به گلستان جامعه تحويل دهد در چنین

انجام رفتارهای هنجار خطاست، زیرا که در آن سنین کودک نه ارزشها را می‌شناسد و نه هنجار را می‌فهمد و جزبازی و تقلید از رفتار دیگران با چیز دیگری مأمور نیست. تحمل رفتارهای مورد انتظار بزرگسالان در این سنین به کودکان مشکلات رفتاری برای آنها ایجاد می‌کند. همچنین ضروری است در هر گروه سنی برخورد والدین و مربیان با کودکان و نوجوانان متناسب با ویژگیهای روانی آنان انجام پذیرد.

ادامه دارد

ماهنشا پژوهشی وزارت آموزش و پرورش

نشریه «تازیت» همه ماهه توسط دفتر معاونت پژوهشی وزارت آموزش و پرورش منتشر می‌شود.

هدف از انتشار این نشریه در وهله اول ارتقای سطح دانش و آگاهی مردمیان تربیتی و سایر دست اندرکاران تعلم و تربیت و در مرحله بعد ایجاد ارتباط مستقیم میان مردمیان و دفاتر مساتدی امور تربیتی به منظور تبادل تجربه و آموخته‌های تربیتی و پژوهشی است.

طریقه اشتراک

مردمیان پژوهشی و سایر علاوه‌مندان می‌توانند برای اشتراک یازده شماره در سال، مبلغ پیکه‌زار و شصد و پنجاه ریال به حساب بانک ۹۰۰۳۰ ملی، شعبه کربیخانه زند تهران - قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملتی - واریز کنند و فیش آن را همراه فرم تکمیل شده زیر به این نشانی ارسال دارند:

تهران - گلبدشتی ۱۱۴۱۴ - میدان بهارستان - خیابان اکباتان - ساختمان شماره یک وزارت آموزش و پرورش - واحد توزیع ماهنامه تربیت شماره تلفن واحد توزیع: (داخلی ۲۵۱) - ۰۱۱۳۱-۹۳۱۱۳۱

فرم اشتراک

این جانب با مشخصات زیر، ضمن ارسال فیش واریز مبلغ ۱۶۵۰ ریال، منتهی اشتراک پکاله ..... ماهه مجله «تازیت» هست.

نام و نام خانوادگی:

نام و نام خانوادگی:

نام خانوادگی:

نام:

نام:

نام:

نام:

نام:

نام:

نام:

نام:

محبی مبنای مشکلات تربیتی و رفتاری کودکان شکل می‌گردد.

نگرشها و رفتار والدین می‌تواند تسهیل گشته و یا مانع در چربان رشد و تکامل کودک باشد. والدین سختگیر و خشن مانع می‌شوند تا فرزندانشان از روابط مثبت و سازنده با همسالان خوبیش که برای استقلال آنان بسیار مؤثر است بهره گیرند. در حالی که والدین پذیرا و فهمیده، منبع امیت برای نوجوانان نگران و مضطرب خوبیش خواهد بود. چنین والدینی نه تنها در حل مشکلات نوجوان، او را همراه و یاروند، بلکه نوجوان را به مستقل شدن و پذیرش مسئولیت تشویق می‌کنند.

ارزشای والدین در رشد کودک از اهمیت خاص برخوردار است. والدینی که دارای معیارها و ارزشای والائی هستند و در زندگی به آن عمل می‌کنند، غالباً فرزندانشان نیز در مواجهه با ضوابط و رفتار تعارض انگیز دارای همان ارزشای والا خواهند بود بر عکس والدینی که احساس مسئولیت نمی‌کنند و بر مبنای هر چه پیش آید خوش آید زندگی می‌کنند و آن چنان مادی می‌اندیشند که در زندگی برای مشکلات فرزندانشان به هیچ گونه پاسخ اخلاقی اعتقاد ندارند بی‌شک ارزشها، معیارها و بالاخره فلسفه خوبیش از زندگی را به فرزندانشان القا می‌کنند.^۲

متأسفانه اکثر خانواده‌ها با ویژگیهای روحی و روانی کودکان آشنایی ندارند و با رفتارهای نامناسب زمینه انحرافات و آسیبای روحی و روانی را در آنها بوجود می‌آورند. گاهی دیده می‌شود که یک مادر سعی می‌کند لباسهای زیبایی برای فرزند خود تهیه کند و غذای مناسبی برای او آماده کند ولی همین مادر در اثر ناآگاهی از مسائل تربیتی، روان فرزند خود را تخریب می‌نماید. گاهی دیده می‌شود که والدین زیسته حسادت بین فرزندان را فراهم می‌کنند. ایجاد حسادت بین فرزندان موجب عقده‌های روانی است زیرا پدر یا مادر اگر به یکی زیاد محبت کند کودک نسبت به او عقده پیدا می‌کند.

روابط کودکان دارای نشیب و فرازهای زیادی است جایی که یک کودک بین برادران و خواهران رقیب پیدا کرد اگر مرافق او نباشد دچار عقده حسادت خواهد شد. پس پدر یا مادر باید در ابراز محبت جانب تعادل را نگاه دارند.

در بسیاری از موارد مشاهده می‌شود که والدین فرزندان را تحت فشار قرار می‌دهند به طوری که آنها فرزندان را مجبور می‌کنند که کاملاً مطابق هنجارهای حاکم بر خانواده رفتار کنند^۱. در حالی که زیاده روی در این امر و توجه نگردن به شرایط سنتی کودکان مشکل می‌آفریند. در سنین قبل از دبستان، تحمل نظرات بزرگسالان و وادار کردن کودکان به